

חוברת לזכור
של אליאב עניא, הי"ד

הווצה ברטש וביגון ע"י הורין

ערוך: יעקב ווינר

אליאב עניא,
זכרונו לברכה

נולד בתל-אביב, י"ג בניסן תש"י"ד, 6 אפריל 1950
נהל בקרב בעיר סואץ במהלך מלחמת יום הכיפורים,
כ"ח תשרי תשל"ד, 24.10.1973.

בית-ספר למ"כים נהל גליל

קורס מ"כים

פלוגה א'

סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר

סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר

סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר

סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר

סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר

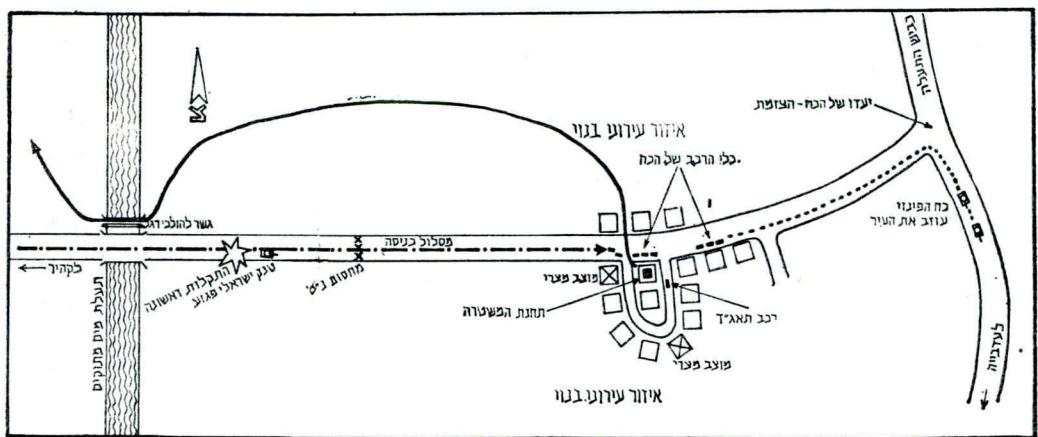
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר
סמל ט. ב. ניר

מחזור

ניסן תשכ"ט
אפריל 1969

נתיב הכניסה למילכודה ודרך ההחצאות: הצענים היו בטוחים שייגיעו ל'צומת' "ללא בעיות". מלכודת אש סגירה עליהם והם נחלצו, לאחר מסע מפוך עם פצועים רבים, לאחר שעותה לחימה רבתה.

אל נקמות ה', אל נקמות הופיע
הנשא שופט הארץ, השב גמול
על גאים...
כǐ לא יטש ה', עמו, ונהלתו לא יעזוב.

זכות יש לה קרן ויש לה פירות, אמרו חז"ל: לאליאב עניא,
זכות אבות וזכות אמהות.

אליאב עניא, האילן מגוז יוחסין, אשר צמח וגדל מתוך המיתוס של
ישראל החדשה, העלם יפה התואר, אשר שפע אנרגיה גופנית, ושש תמיד
לקראת קרב. עם משא נפש ודבקות בחזון המולדת כתוב פרשת חיו - כגבור
הומה - בכתב החמץית.

אולם, אף שמעשו הם זכרונו, יודעים אנו, אדם זכור ולבסוף שכוח.
ולא ייתכן **ש אל יאב**, לא יהיה זכור לטוב. לב העם, גם כי גיל,
נרות האזכרה בתוכו לא יאוכלו.

חסידיים חוברת זו, לקיום נפש יקרה.
אל יאב, הי"ד, גם לאחר מותו, ברו יאיר!

בפתח החוברת

אליאב ,

מה הדר , מה זכר , מה מורשת באים עם שמן .

מה ריח , מה צליל , מה צבע ומה גובה , מה נימים תרעיד ?

* * *

אליאב , יפה התואר , פניך החביבים , העיניים החומות והמחייכות .
וקלستر פנים שעדרינות ואצלות עליהם .

תמיד תמהנו על המזיגה הנפלאה של סגולות נפש , של זינוקך הרענן . אין זאת ,
כפי שבאת מהוירך , יוצאי תימן , ירושת הגוזע העברי היהודי הנעללה .
מראשית ילדותך חוננת בשאר רוח . ברגש של עמימות נאצלת . בראצון כביר
להיטיב לאדם , להושיע לזרות .

סגולות אלה , הינחתיסוד הליכות חייך . ועד הרגע האחרון , שמרת בנאמנות
על קנייני הרוח הממזוגים האלה .

אליאב , לא רק נאה דורש הייתה , כי אם גם נאה מקיים , בכל פעם שהקיים
היה כרוך בהקרבה עצמית . רכשת לך הרבה חברים , ושים שמת מופת לרבים .
בכל הזמנים היה תמיד זשקדוֹן .

דמותך – במצבת שיש מתנשאת . בין אנשי שם ואנשי רוח , אשר היה בגורלם
לשמש סמל לאומה .

* * *

אליאב , לא הספידנו כהלה .

להספיד בן יקיר , הנאנס אל עמו מתוֹך הזרcobות אנושות עליונה .
אבל , הולך אתה אליאב לפניו באספקלריה חיים מאירה , בנוסא לפיד , עם
תחלתי נוער והפארת בחורים . עם הופעתך המרשימה שכבשה לבבות ואמרה ,
כבוד והדר .

נדע האילן הצעיר .
כבה הנר ועוד אורו בגבורתו .

היה אדם וaignor עוד ...

חידת החיים והמוות, חידת עולם היא מז' ומעולם, ואין בן תמותה יכול לפותרה. אולם ככל אשר ישיג שכנו, אחד הוא החזון. חזון ה' צ'ח. ואין טוב לאדם חי, מאשר למצוא את חוטי הנצח, ומהם ובהם יארוג מסכת חייב עלי אדמות.

* * *

הזכרונות מאותן השעות הראשונות לפרוץ המלחמה, לא ימושו מأتנו לעולם.

כאשר נודע בבית ישראל המכונס בבחני כנסיות, שופך שייחו בפני רבון העולמים, היה זה את השעה 2 בצהרים. ולפתע פלהה צפירה מיללת בחלל האויר. המתפללים המופתעים לא ייחסו תחילת משמעות רצינית לאוთה יבבה צורנית, שהפרה את הדממה של קדושת היום, אך מיד הגיעו במרוצחה והודיעו כי פרצה מלחמה.

רבים יצאו מבתי הכנסת עטופים עדין בטלילות ופניהם ישר למקומות הריכוז להישלח לחזית.

בשבועות מעטות יצאו אל הקרב.

אל יאב, היה בין הראשונים.

ה_lr - ולא חזר ...

* * *

היתה תoga عمוקה בבית ודמת לילה כבדה ומדככת. צעיף אבל עצוב רפרף ברמת הרקיע, ומקיפוליו השתרכבו וקסמו דמותו היפה של אליאב.

משהו העיק על לב האמא. על אף מכתבי המרגיעים, אמא, אבא, הכל בסדר. אל תdaggo!

... והdagga, כרsuma בתוך עמוק הלב...

ולפתע... הרעים הרעם... חשבו שמיים... נפלו גבורים במלחמה, ואליאב, על במוותיך חלל.

ההורים, קיבלו את הידיעה המעציבה שבנם איננו בחיים. במבטים שהbijטן סביבם היה מכווץ הלב. פתאום התפרצה זעקה האם וקול חריד נישא בחלל אל אבדן החיים היקרים. גברה הזעקה והלכה, ודומה, כי חפזה להחניך בה צערם ויאושם. הרכינה ראש ו ה א ב בכה גם הוא...

והאחים... ומשהו, חריד ביתה.

... לא מזמן, ישבה האם לצידו של הבן, לא מזמן חשה אותו בידיה, הסתכלה בזוזה פניו, מלטפת שערו וכתפיו.

ובעת... העינים דומעות, האברים רועדים, ה ת ו ג ה שמה מחנק לזכרונות של שנים שלחלפו. מני לידתו של אליאב ועד מותו. בכאב ובכפי צע ונע המון המלויים. בהתרגשות עצורה מלאו את משעולי בית העלמין, והחרישו תוך דמתה קודש.

כאן, בקרית שואל, בחלוקת הצבאיות, מתחת לשערי האילנות והעשבים דוממים אחים שנפלו על הגנת הארץ.

בבכי, בידים רועדות הורד ה ע ל מ יפה התואר למטה, אל אפלת הקבר.

יד אחים לנשך ולגורל אוחזות בمعدר. גורפים עפר, מלקטים אבניים לגל, קוטפים פרחים, מניחים זרים ומעטרים את הקבר.

לא רחוק, מתחת למצבות האבן, שכנים בניהם יקרים.

כאן, בתוכם, הצנווע, השקט, הטוב והעליז אל י א ב.

* * *

מוות פתאומי העוקר אדם בבית אחד מהיק משפחתו, מhog חבריו וידידייו. יש בו מן הדրמטיות המבהילה והחרידת העוללה להשבich מלבד, כי במסותרי החදלון מסתויים כל חי אדם במוקדם או מאוחר, ורק מספר השנים הניתן לחיות מבديل בין איש לרעהו. אם להבט החים דועכת לאט בשך מלחה ארוכה או זיקנה ממושכת - מורגש המוות בסוף מעצב.

* * *

בשעה שניישא הארון של אליאב על כתפי חבריהם - אחיהם, עמוסי יגון
ללא נחמה. אמר האב: "לנו אין ברירה אחרת. כוֹל נוֹ, מְחַנְכִים אֶת
ילדיינו לאהבת האדם ווּהָמָוֹלְדָה. ועיניו ליטפו את הארון המכוסה
בדגל האומה. וקולו חנק מדמות, וכולו רועד מעוזם הכאב.
כך דיבר... והוא מתהיפח וכובש אנקתו. רק הוא איש, האם א
הוי... עלתה ילתה מפעם לפעם. שלשת אחיו שלא עמד בהם לבם להתגבר
על עוית הבכי, פרשו הצדקה, כבשו ראש והתייפחו ב'חידות'.

* * *

למרחוק הבהיקה חלקת אדמה.
זה הקבר.
דוםם הלכו לקראת הקבר הפעור. דומם הורידו את הארון.

* * *

עברה שנה, מאז שלווינו את אליאב הי"ד, למנוחת עולמים,
ועדיין לא נוכל להשלים עם המזיאות המרה.

עברה שנה, ועדיין לא מצאנו ניחום ים.
עדין מרגשים את העדרו
עדין מקומו בבית ריק...
ומה פלא אם עדין לב הוריו בוכה, והנפש דואבת.
ומה תמייהה, אם עדין צערם לא פג, ואבלם לא חם!
כפי עדין קשה להשלים עם הגורל שאotta בתצחוק לבבית לא תיראה.
עדין קשה להאמין שאליאב אייננו.

הוא היה מרעיף חום, אהבה וענווה. טוהר ושלווה.
על בן השair אחורי יתמות, או פל בית, מועקה
אצל הוריו שכח העריץ והוקיר ואhab, אחיו קרוביו וחבריו.
לב זהב היה לאלייב, לב של חבר נאמן וידיד נפלא.

היחס שלו אל חבריו לא היה רגיל. היה זה יחס של השתתפות מתמדת בפעילויותם. נכונות עריה לעזר כל כוחתו. לכתת רגilio מען חבר הנמצא במייצר, הזוקק לעוזתו. הוא עשה הכל שהיה ביכולתו. זו הידידות ה כב ה, ה נל ב בת והנאמנה עד הסוף.

"**צדיק חונן ונוטן**" , אומר נעים זמירות ישראל:

אהה, מה עמוק הצער, שאותו אל י אב, אשר היה חונן ונוטן בשפע מידידותו הנדיבת, שוב איינו מתחלה בתוכנו, ולעולם לא נראה עוד בארץ החיים.

בי"ב תשרי תשל"ד - עמד לבו הטהור.

מחוגי חייו הראו - עשרים ושלושה וחצי אביבים.

* * *

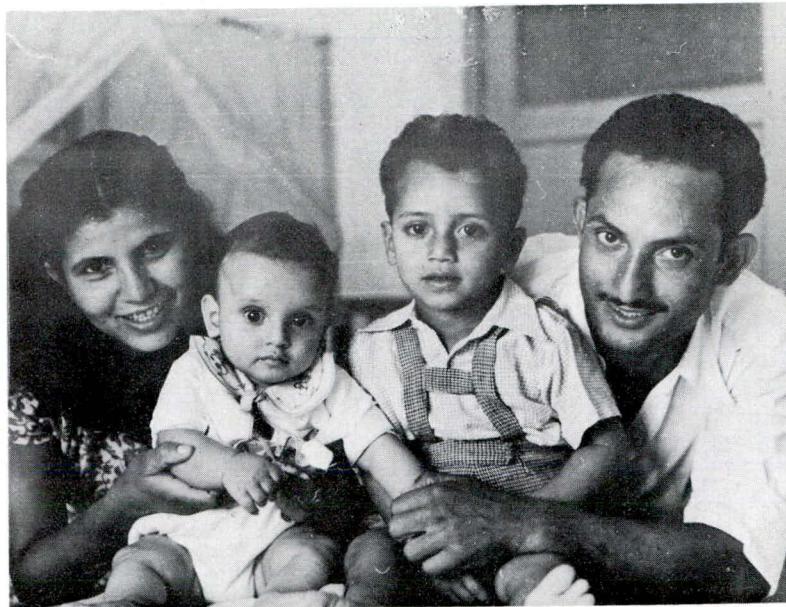
לעומת מוגנין

אליאב, בן 6 חודשים.
הברת פנוי ענתה بي,
איינני בין הנחשלים!

עם אחיו הבכור יצחק, יבל"א
והוא בן חצי שנה

למען בנו הרך והתם
דום נישא, נסבול ונכאב,
בالم וдум נקדש - חותם.
האם והאב.

עם הוריו ואחיו הבכור
בן 8 חדשים

לייד ערש הילד שחותי האב
ותמול עוד חפוזתי עם רוח ועב
בוכה פעוטי מלמל וצוחק
יגדל - ויפליג לו ממנני הרחק
ואולי יהיה לשדה קטל נדונ;
וחיוו תלוים בחדו של כידון...

א. ברוידס

בתחפושת פורים – בגיל 7

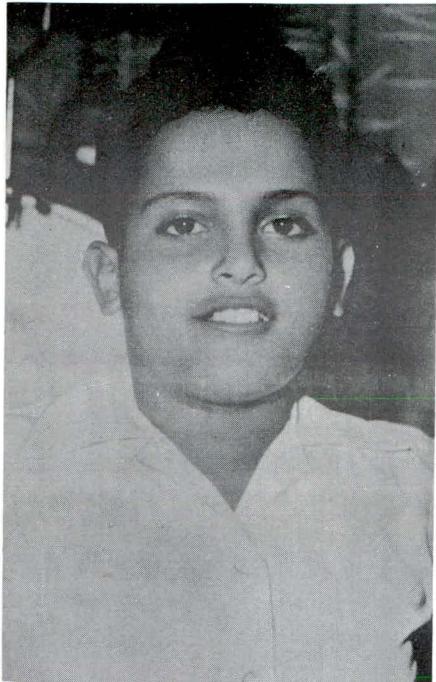
האמצעי בין אחיו

עם שני אחיו
מצד ימין והוא בן 9

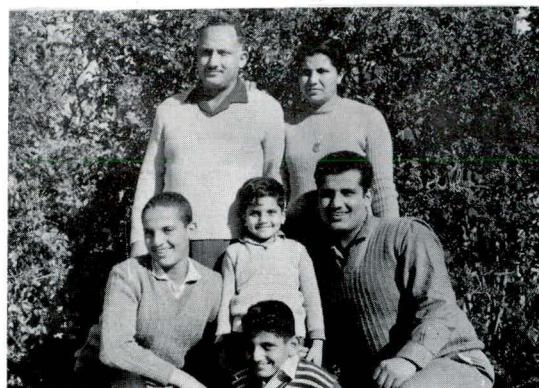
שני מצד שמאל
בין שלושת אחיו
והוא בן 10

בבר מצויה של אחיו
והוא בן 12

בן ½ 10 שנה,
אהב לקרוא "חסמה"

בן 14 שנה
בצד שמאל עם הוריו ואחיו בתספורת קצרה.

בן 17 - עם אחיו

במחנה עבודה בקיבוץ "מעגן"

בן 17

בחגיגת נישואיו יגאל מנצור

בן 18 - לפניו החגייסותו לצבא

טרם יצא לצ.ה.ל
בן 18 – בנסיבות
גiros של חברו

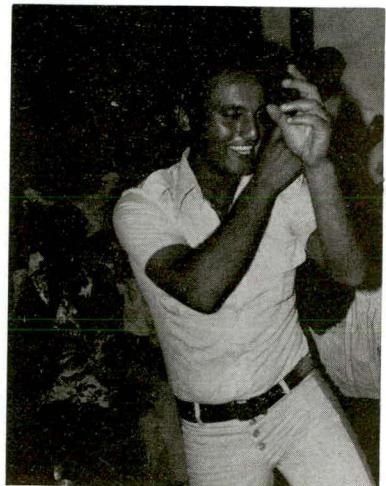

אליאב עם הסבתא שכה אהב

אליאב,
שר בחגיגת הבר-מצווה של
אחיו הצעיר שהוא ארגן בבית
וקולו.. כה ערבות,
כה מרגיע..

ריקוד תימני
בחגיגת הבר מצווה של אחיו

אליאב, רוקד עם דודו יעקב
בחגיגת הבר מצווה של אחיו
הצעיר אביתר

הטיול האחרון ...
ראש השנה 1973
נדמה הגיטרה ... עליה אליאב מנגן.

בטiol לבנרת
1972 – עם שחרורו מצה"ל

בתקס נישואי חבריו שבוע לפני פרוץ
מלחמת יום הכיפורים
ועם חברתו חנה בן-זאב

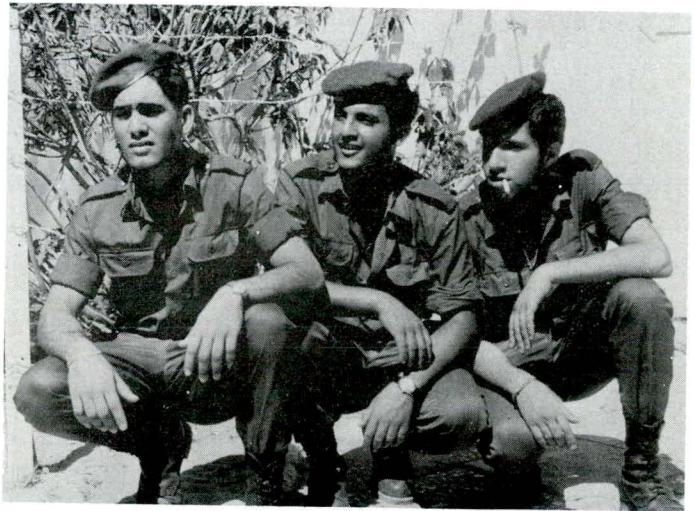
אליאב, בעבודה בבקעה 1973
בחום היום – על טרקטור

הראשית ...
בצה"ל

בחום תחביב חיל
במחנה קליטה

- 1968
ביום הגיוס,
אליאב באמצע בין
שני חבריו

במחנה אימוניים

אליאב עם פלוגתו, לרגל סיום קורס מכינים

קייז 1969 – אליאב שני מצד ימין
על מסלול ההמראה לקרהת צניחה

מסלול הטיסה

... וบทום הצניחה.

צונח ...
צונח ...
אליאב

בחוף פלמחים
עם סיום צניחה,
בחברת שלומית פקידת הפלוגה

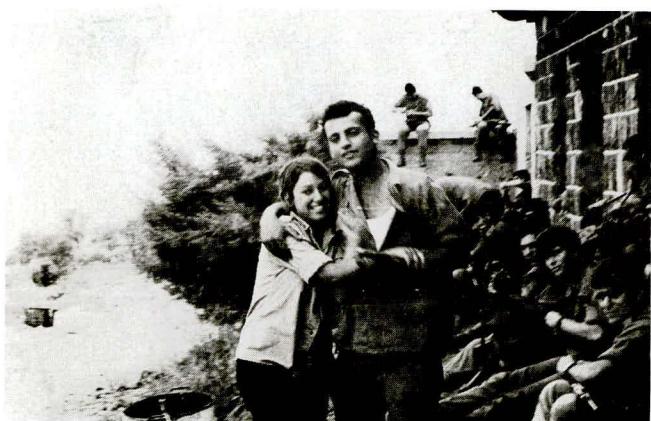
בשער יפו ירושלים
בתוך ...
לטרם הפיתה

חזרים לבסיס עם סיום חופשה

ושוב ...

ב מ י טו ו ח ..

בזעורה, בעת מסע
קורס מפקדי כיתות
עם זוהר בר-לב
(פקידת הפלוגה)

במחנה גדי - בקעת הירדן,
לאחר סיום קורס מכ"ם

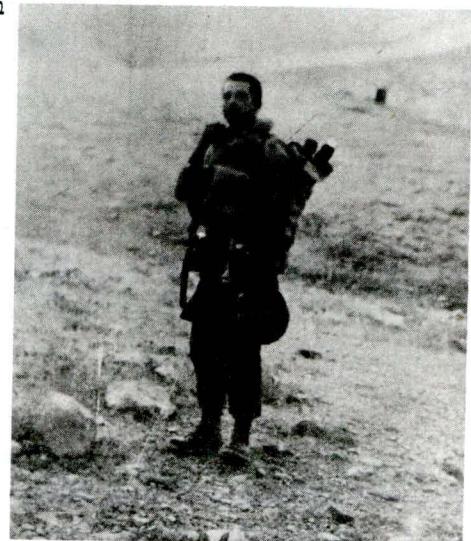
בchorף 1969 -
ניעוטים ביהודה ושומרון

בדרכן ... לפעולה מבצעית

קייז - 1969
עם חברו יוסי בן-בל ביא
בקורס מכינים בגליל

... חזרה... ממארב
פברואר 1969,
עם חברו שמואל זקסנברג

בଘורה מסיור בוקר.
על כביש הבקעה

אליאב רב סמל המחנה
שכם 1971

אליאב
רס"פ ממחנה בית יעקב

וצר! עוד מזמור אחד היה לו-
והנה אבד המזמור לעד,
אבד לעד!
ח. נ. ביאליק

אחרי מותי ספרו ככה לי
היה איש-וראו: אייננו עוד:
קודם זמנו מת האיש הזה
ושירות חייו באמצע נפסקה

וְהַמִּבְגָּבָה . . .
באמצע נפסקה

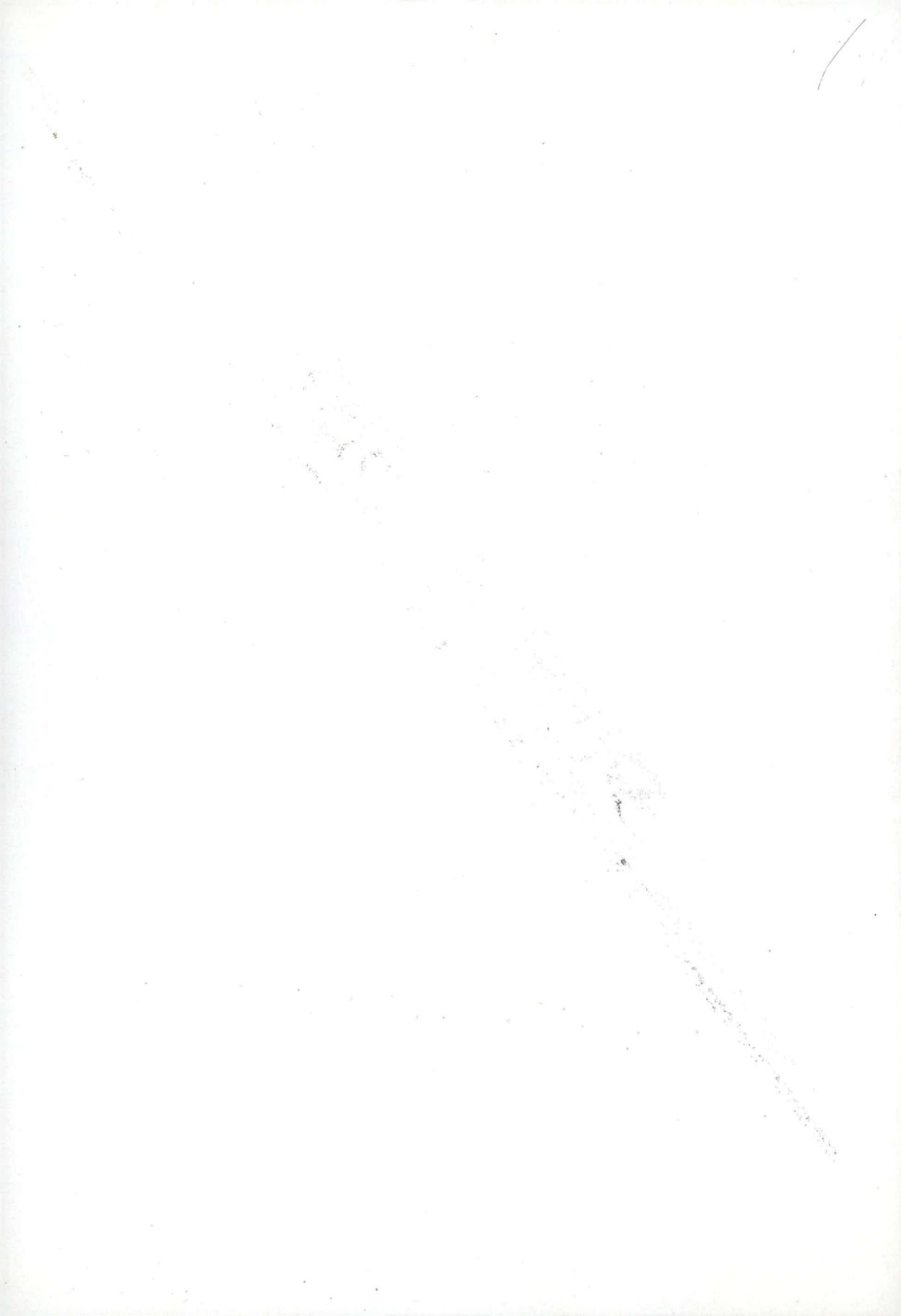
אליאב שר בהופעת טלוויזיה בבקעה

סמל הייחידה ודרגת
בנפול אליאב, הייד - למשפחה

**לכדי
כלתיה**

החילים הצעירים שמתו לא ירבו ובלל זאת ישמע קולס...

"החילים הצעירים שמתו לא ירבו ובלל זאת ישמע קולס..."
(ארצ'יבילד מליש)

החילים הצעירים שמתו לא ירבו ובלל זאת ישמע קולס • ותקול
הוא חזק וחזק והוא פוגה אליו ואליך — אל כלם • והוא זעך את פצעיו
מקאוביו ואת ערפל בחושטם — ונאת אפס הדם • והוא זעך את המסתנרים
שלא יקרא, את הטסרים שלא יראה ונאת האהבה שלא ידע עוד לעזלם •
והוא זעך את אחיו ונאת בנוו נאת אשתו ואת אמו שלא ישב להיות עטם •
ונאת הריח והוא זעך בהוא ונאת הפעם בהוא שלא טעם • והוא גוקל
העוגנה את המשובות לזרקרים בפושטם • והוא קול היודע יומר טוב
מאננו מה זאת מולחת הארץ עטם • ומה זאת חרות עצאות חוף ומשפעים
רבים שלפעם התבהר מוכנים • כי אם הם מברקרים אשר החילים נתנו לנו
לעת סוף, בהמוג נשיכתם •

בכתי הקברות הארעים אנתנו מהלכים בין המתוליות • בין הערים
והבci, בין להספד וביריות • ומשפחה נופלת על צrai משפחחה —
והגברים — אחים ומנשימים — אחיות • והם כלם יודעים כי הימות של
בנייהם אינן ארויות • והם מביטים סביבם — עם שלם אשר תור להיות
שוב משפחחה • במקטן דאלם ותקלה, במקטן הכאב והקיבה • והם נוטשים
במקטן אבל אחרון את קברו של קאייש אשר לא יתחיה • וושאלים את עצם:
מה היה וושאלים את עצם: מה יהיה •

ואנו החילים הצעירים שמתו אוירם מתחן הארץ: • נערו את האבל
על בוגריכם קראו את דרכם • תלו על גנות בתיכם את תרעל שהר
קרעים • הבינו את המלים שמתנו עבורן על כל כתמי פגימות וחתומים •
תנו לתרמונונינו קאהרונות לפערן מתוך הסגורות • ולמלא בוגרינו את
החילים תלכינים בין השורות • פתחו את כל החלונות לווחות חתרף שלנו
נסוערות • כי הנה אנטנו באים אליכם בקריה רקה מאלף חצוצרות •
ואנחנו שרים להם: חיו כפי שמתנו — באמצץ, בתם, בחרכה • חיו כפי
שמתנו — במסירות נפש, באהבה • חיו כפי שמתנו — באומנה, ברעות,
בטהר • חיו כפי שמתנו — בגעוורים ניפים מכל שם תאר • קו אל קץ

המלחמות — אקייצים ותויקים היו • ותוין, למגענו הפתים — חיו! •
החילים הצעירים שמתו לא ירבו ובלל זאת ישמע קולס • ואנחנו
העומדים מול שמותיהם ואוריהם שלום לעקרם • מכךחים להשבע כי יש
אמת בזאתם • וכי נחיה את הרים כאשר צוינו להיות במותם • לפען
הפתים קאלה, לפען אלה הרים • לפען החולות ניפים שגורשו את
החולות הרים • לפען ימי הים נבאים צלולים ומפלאים וגאים •
לפען שם הסופי בשונה בסופית בכתי הקברות הארעים •

(מקרה זה פורסמה מיד עם שוד הרכבות)

תעודת

רְבִ"א עֲנִיא אַלְיָב חִיבָּר
דֶּרֶבֶת שְׁוֹם דִּין
מִזְרָחָה אַמְּרָקָה 2050156

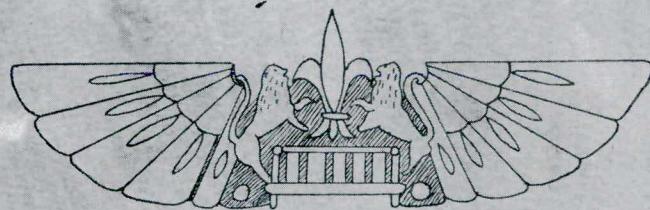
טבר(ה) קורס מפקדי בורות 69 מחרט מפקדי בורות

7.8.69 שמותיהם כתובים

כבודם כוחם 96

מפקד הגדוד

ר/מ 207655 מיל רבי יוחנן
ס. א. מ. ש. דֶּרֶבֶת שְׁוֹם

אל: 2050156 סמל עבירה זילינוב

בהתוקה על שירותך בחרוב

מפקד הגדוד

נשיה מדרינת ישראל

ירושלים, א' בשבט תשל"ד

משפחה עניא היקרה,

אין נחומים על אבדן היקר מכל, ויודע אני שאין בכוון של
מלים להפיג את הכאב והצער. כותב אני אליכם כי אבל אני יחד
עםכם ומשתתקף באוצרכם וביגונכם.

כאבכם הוא כאב האומה כולה, המבכה מרה את כל אחד מיקיריה
שנפל בمعدרכה. אליאב דיל נמנה עם הגבוריים שלמדו בחיותם על הבנתנו,
ושמו ייחרת בדברי הימים של עמנו הרצופים מאבק על קיומו.

תפילת כולנו היא, שמלחת יום הכיפורים שנכפתה علينا, ואשר
تبעה קרבנות כה רבים, תביא בעקבותיה את השלוט המיחול, וכי בזכות
גבוריינו נזכה לראות מדינת ישראל שלוה ובווחתת שלא תדע עוד
מלחמות – ותהא זו גם נחמתכם.

שלכם בהוקרה,

ס. ברוך

מפקדת קצין חי"ר וצנחים ראשית
לשכת המפקד
טל. 69-2934

צטפוחין עליון
שלום,

הרשו לי, ביום זה, להביע בפניכם - שרבו - את השתתפות
הצנחים באבלכם.

כמרכם, גם אביו שיכלבר בן לאורה, חייל במשפחה
הצנחים, חבר לבשך.

מעשיו בשמריה על בטחון האורה, ובפילתו למען הגבת
המדינה חרותים בליבנו.

אבו יודעים לכבד אתכם ולהזכיר את יקירכם, אשר
זכרו יהיה איתך תמיד.

ביום זה עומדים הצנחים דום לזכרו.

בגירמת לוחמים -
עמד ראה שקד, תא"ל
קצין חי"ר וצנחים ראשי

תאריך כה, מיום סוף

משרד החינוך והתרבות

עיריית תל-אביב - יפו
אגף החינוך

התאריך"ה, בד' בחשוון תשל"ד
19.11.73
הנדן :

בישראל ממלכתי-דתי "עגנון"
הכתובת בתה ברוגטה 15 ח"א
טלפון 33.780

"ה' עוז לעמו יתנו ה' יברך את
עמו בשלום".

למשפחה ענין הנכבדה,

בצער רב שמענו על האסון אשר פקד אתכם בנפול
בנכם מות גברים וקדושים עם שאר מגיני המולדת והם
"מנשרים קלו ומאריות גברו".

דאב הלב וגadol הצער וקשת לנחם ולהתנחם. הם היו
מלאכי ה' אשר נשלחו להצלת העם היושב בציון ובמאות
נתנו לנו את האחים".

יהי זכרם ברוך.

מי יתנו ויקוימנו במחarra דברי הנביא ירמיהו "והפכתי
אבלם לשונן ונחמתיהם ושמחתיהם מיגורנם".

המנהל וחבר המורים

ו. א. ס.
י. חפר

הסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל
מועצה פועלי תל-אביב—יִפּוֹן

ארגון העובדים בעיריית תל-אביב – יפו

בתשובה נא להזכיר:
.....
ס.ס.

רחוב פומבריתא 4
טלפון 236646. 241231

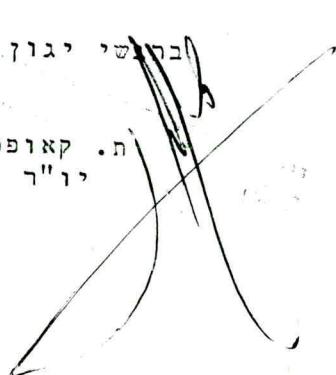
15.11.1973 תל-אביב, ים

לכבוד
הה' סעודה עניא
דרך הגבורה 54
גביעת ים

חבר יקר!

אתך אננו באבלך הכאב בನפל בנה
דיל אשר חירף נפשו למען העם והמדינה.
זהי נשמה צוראה בצרור גבורתי
ישראל וקדושיה.

ברוחשי יגון ובאב...
ת. קאופמן
יו"ר

ברית חילאי הארגון הצבאי הלאומי בארץ-ישראל

כח' במרחשון תשל"ד
תל-אביב, יומם
23 נובמבר 1973

לכבוד
חח' סעדיה עביה
דרך הגבורה 54
גביעתים

. פ.ג.ו.

שמענו בצער על גפלן גבוריים של בוגר אליאב הי"ד במערכות
ישראל בגדי התוקפנות הערבית.

משמעותם כמעורב בפעולות גבוריים, ובנוסף להרוא בין אלה שגביהם עצרו את
האויב והבזלו את המדיינה, שלಹקמתה תרמו כה דבשות הוריהם, ואותה
בכללים.

נא לקבל תבוחותיגרו הכבאים, ויהי רצון שצער לא יפקוד יותר
את ביתך.

ב.ב.כ.ה,

_____
איתן י. לבביז, י.ו.י.ר

הסתדרות העובדים הלאומית בארץ-ישראל

מוועצת העובדים תל אביב יפו

רחוב גאולה 32
טלפון 17105

המחלקה

מספר

ג"ט בכסלו תשל"ד
יום 14 בדצמבר 1973

לכבוד
הה' עניא סעדיה ומשחתו
רח' הגבורה 54
גבעתינו

הננו,

השתתפוננו באבלנטה הכבד בנפל בנו
אליאב זיל, שהירף את נפשו למען העם
והמדינה.

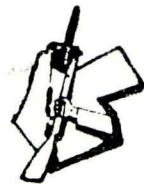
תאה נפשו צורrah בצרור גבורי ישראל
וקדושיה.

ברגשי יגון

מוועצת העובדים תל-אביב

י. ולקר /
יוניר

תנוועת החרות
מיסטרו של האדנוון הצבאי הלאומי
סניה 22/8/48

בוחשובה לא להזכיר

הՁילן ת"ק ב ספ"ה 808 / ינואר 1948

בזאת נזהה מ"ג 22/2/48 הՁילן

לצורך מ"ג נז"ר - 8 רמי"ר גרכם קמ"ה יאמ -
בנ"ה ואנ"ה ו/ה ג'כ"ד דרומ.

ס"י הזרען גולאחים - מ"ג, נז"ה
ונ"י זמ"ה גערינ"ה ו/ה ג'כ"ד

ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה
ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה
ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה
ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה

ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה
ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה

ז. ז. ז. ז.
ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה
ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה
ו/ה ג'כ"ד גערינ"ה זמ"ה זמ"ה

Wallpapers, L. T. D.

123 West Main Street
El Cajon, California 92020
Phone 447-0559

"Your Every Need in Wallcoverings"

23/11/73

ל-187 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-3523 נס נס נס נס נס נס נס נס נס

ל-194 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-351 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-350 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-352 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-348 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-349 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-350 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-351 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-352 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-350 גלובס גולר דנדי גולדן נס כריסטיאן אוניל סטארט אוניל

ל-NN

ל-194

ל-NN

=

(ל-NN ל-NN ל-NN ל-NN ל-NN)

VINYLS • FLOCKS • HANDPRINTS • FOILS • MURALS • FABRICS

בָּה

אלְיאָב עֲנֵיא בָּן מֶר סַעְדִּיה הָיו
וּמְכֻל צָרָה וְנֹזֶק יַצִּילָהו אֲכִיר
כַּשְׁרָאִיתָיו בְּפָעָם הַרְאָשׁוֹנָה שְׁמוֹ
לְבִי וַיַּגַּל כְּבוֹדִי לְבָנָן אָמְרָתִי בְּלִבִּי
זֶה בָּחוֹר כָּאָרִי הַמִּיד פָּנָיו שְׁמוֹ
יְהִי רָצְוֹן שְׁכָל מֵי שִׁיעָמָוד כְּנֶגְדוֹ
יְפֹל תְּחָתָיו אָמַן כֵּן יְהִי רָצְוֹן

אות מלחתת יום הכיפורים

נידן לסמ"ר עזיא אליאב ז"ל
אשר נטל חלק בהגנת העם והמולדה

צבא הגנה לישראל

ומורנו תיל למלחמה פכרייע קמי פחתני (שמואלב'כב'ם)

תבורה

50 עצים
לזכר חihil הגבר
אליאב ענינה

ניטשו עט'
חנה'לה ק זאב

12407

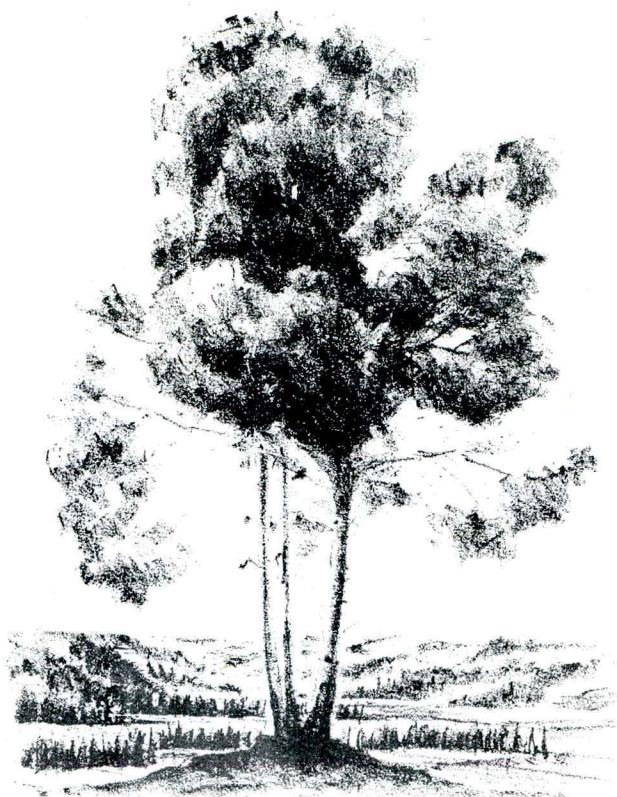
ירושלים י'ז אדר תשל"ד 12.3.74

חברו ציימת לישראלי

* קָדוֹם קִימָת לְיִשְׂרָאֵל *

תַּחֲנִינָה תְּהִלָּה תְּהִלָּה תְּהִלָּה תְּהִלָּה

כְּרִים דְּלִזְעִים מִירְדְּשִׁים לְנִסְעָה עִירִים בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל

פַּךְ אַחֲרַ בַּיִלְדַּן הַבְּגָנוֹנִים

סְמִיךְ אַלְיאָב עֲנֵיאָא
2050156

צְבָא־חָנָנָה לְיִשְׂרָאֵל
נֹשָׂא בְּנָאָנוֹ
את זֶבֶר

בְּסַע עִיר בְּסַדְרַת הַבְּסַדְרַת – אַנְפַּת הַסִּירְקָוִם – חַמְלָקָה לְהַנְּצָהָת הַחֲרִיל

* כָּרְדוֹמָה עֲצִיכָּס *

אליאב עניא,

עם תום ימי האבל הציקני לבי, מתחת תיאור קצר לאליאב,
כפי שהזכירתי.

ענווותו. כך מנהגו של עולם. הטוב וアイש האמת נחבא תמיד אל הכלים. לא היה בו שטץ של גדלות ויהירות. לא ניכר בו שום סימן של התנגדות סנובית, התגננות או התגאות כלפי חבריו.

דייקנותו ועקביותו. לא היה רק נאה דורש. אם התחיל באיזה דבר, היה משתדל בכל כוחו למגורר.

השפעתו של חבריו הייתה עצומה. חביב היה על כולם. על כן הייתה דעתו תמיד מתקבלת.

בריא וחזק, גופ בריא בנפש בריאה, ורוח חפה.

נולד בתל-אביב, בשלשת יוחסין ומסורת של משפחות והם שכיוונו את אורה חייו מעריסתו משחר ימיו.

בשנת תשל"ד עלתה נשמהו הצהורה ונגנזה בגני מרים.

חבר

ג. ל. פרץ / חזון אם

... וכאשר יינק הילד לשובע, ויפרחו לחיו כshawן השדה ואשמורות עיניים נטגרו. ותתבונן האם במבנה בנחת אין סוף, ותקחוו בלאת, ותשכיבבו על ערשו. ותשבע על יד הערש.

לאט, לאט גרדמה גם היא.

ופחואם חרדה מתנומתה, ותפקח את עיניה ותרא והנה מלך אל הים עומד למראשותי הילד, ותברך האם בלבבה לאמר: הנה זה בא לקחת את בני. והגה לא יצא מפיה, כי נאלמה מפחד פתאום.

האין זו המלה הנעליה ביותר שבأוצר המלים האנושי?
 כמה רוך ועדיןות, כמה אהבה תמים כוללת בתוכה המלה המקסימה הזאת.
 מי ידמה,ומי ישווה לגבורה האם הילודה.
 דמותה של האם כגדלויה בחשכת הלילה.
 שמה משובץ באבני חן, לבנת הספיר, עם מידת החן והחסד.
 ואת תמר היקרה, אמא של אליאב זכרונו לברכה, כמה פנימי חן,
 בשירך לזכר בנק היקר שהיה ואיננו.
 באומך לבך תמר, הבליגי על יגונך.
 כה אמרה אם הבנים. חנה.

... ותפנ אל בנה ותאמר לו בשפת עמה: שמע בני הנה תשעה ירחים נשאותין
 בבטני ושלש שנים הינתקיך ובعمل ובעצב גדולתיך עד היום, ועתה לו תرحمני
 אך הפעם: הבט-נא השמיים והארץ וכל צבאים. כי כל אלה בראש אליהם מאין,
 וגם את בני האדם יצרו. לך בני, אל תירא.. ומות ברצון טוב כאחיך, למען
 השב ישייכם לו הוא אלהים לעת רחמים.

ה גִּיגֵי אֶם

שבת משוש לבנו
על אלה חשבו עינינו....

כאשר אני כותבת על אליאב בני מחמל נפשי, לא אוכל להשלים עם כך,
שעלי לכתוב בזמן עבר. הוא היה, הוא הילך.

ב ש ב י ל י   הוֹא   חַי . . .
חַי   בְּלַבְיַי . . .
בלב כוֹלָנוּ . . .

אזכור את יום הולדתך
זקנתי - ביום מותך
נדמה, כי זאת אני
עולם אני - אִיְנָנִי .

אם הנמצאת - במציאות
בימעט של עצבות
בני! היה לי - מאור ללבבי.

כל אבן וכל פינה
מציריה לי את דמותך.

לעתים אשקע בזכרונות
ובענייני רק דמויות.

שכחתי, מה זאת שם זה?
אתך - היא הילכה
תדע, כי אני, אם ר
לעולם לא אשכחך
ازברך לעד בלבי!
כן! לא אשכח את הפרחים,
כמנגך להביא להורין
ואני - מניחה אותם על קברך.

א מ ר

שנו רבותינו: שלושה שותפים הם באדם. הקדוש ברור הוא
وابיו ואמו.

בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אומר הקב"ה, מעלה
אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבודני.

(קידושין)

אלו דברים שאדם אוכל פירוחיהם בעולם הזה והקרן קימת לו
לעולם הבא:

כיבוד אב ואמ וಗמilot חסדים והבאת שלום בין
אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם.

(פאה א)

זכור נזכר את דמותך
נשמע לעד את קולך –
הבקע בקול זמירות,
ומריעיד את הלבבות.
את תפילה הנעה
אל נורא עלילה – המצא לנו מלחילה"
עם סיום יום הכהפורים
בפרוץ מלחתנו באויבים,
געשת וציפית לצו –
שיובילך אליו קרבי,
חוד החנית הייתה.
עם כוח לוחמים הסתערת
ומכדרוי אויבים נפלת.
בשדה הקרב נהרגת,
זכור, נזכר, אותו אליאב!
דמותך בוגר חמוד ונאהב –
שירה, ועליזות, ומנגינה
בחור אמץ בעל נפש עדינה.
בשאייפך להתקדם בחיים,
השקעת מאמצים רבים.
עצמאי בעבודתך הייתה
על העתיד בעבודתך השקפת
בניוהם לא יעזרו מלים,
גם אם יעברו ימים רבים –
דמותך וקולך יללו את ההורים.
כן, גם, החברים.
הוא גיטרה, יתומה, ובודדה,
לא תשמייע לנו יותר מנגינה.
הוא דמותך האצילה, והעדינה!

מזכרת נשארה לנו תמונה בלבד.
האם נשמע מנגינות?
נשאר לנו להשמע אנהות.
ת.ג.צ.ב.ה.

לזכרו של אליאב עניה (שנפל בסוראץ)

א לי, לא השלמתי - ולא נשלים
ל עולם - שלא נראה אותו עוד.
י ידענו צחוק, שיר וזימרה בהיותך עמנו
א לא, דמותך התמירה והנאה מרוחפת לעינינו - ולא חישכח לעד
ב מה ינוחמו הורייך, אחיך, וכל משפחתך?
ע צבות ויגון השארת - נעלמה העליונות והחדווה בנווכחותך
ב כבה את מותך - על עזבר אותך לצמיחות
י דעת מטרת מלחתך - נלחמת כאריך לבלי שוב
א לי, אין מנחם לכאב, להוריים, לאחים ולכולנו -
של א יג ל יד ל עולם.

יהא זכרו ברוך לעד,

כתב ע"י הלוי סגולה מבית מנזר

מתוך "שערם"
בשאון ארנון עובדי עירית

לחברי בעבודה סעדיה עניה

חשבתיlecות אליו מכתב תנחומים זה, ללא כל אקדמות מלין.
אבל מה עשה, שכט מלחה מתפרקת ומסתערת מהלב, ביראת כבוד ורוממות
לגדות נפשם.

שבוע, לאחר יום היכיפורים, כאשר הופעת בעבודה במחלקה
הארוננות, לא פסקת לשוחח עם חברי על בנק. יום רדף יום, דאגה בלתי
פוסקת. לא מכתב, ולא הודעה. במייה בלתי מוגבלת, והמחשبة התרומה

אלמת. אי שקט חלחל במתחרי הלב. אין זאת, כי אימת המות חרדה פנימה.
לא היה לה הבעה בלשון בני אדם, אלא ריחפה מעלה.

אננו חבריך לעבודה, ניחמנו אותך, בנה יחוור בשלום הביתה.

עד אשר הגיעו לביתכם, עם בשורת איוב, וקרעו בפניכך אשנב,
ושמו קץ לערגון ולכוסף. קץ לחולם! ובדבריהם צעוזו גורלכם
והצמידו אתכם למציאות המרה. ובסחרור ראש נפרעה תחום. בנכם אליאב,
מבין דור לגואלים – וחיו קודש לאומה.

... ואותו יום מר, שאתה – סعدיה העלייז תמיד – ממר בבכי
ומתמכר לאבל, וمبטח צמוד ללוח העץ הקטן עם סמל צ.ה.ל. עלייו חרות
אליאב, הי"ד. בנכם הבלתי נשכח. ותמר, רעייתך קרוסה על הקרקע
ומלטפת רגבי עפר בבכי בלתי עצור.

עברו عليك ימים קשים, האבל חריג ממעגל הפרט. שוב נפגשנו עם
ההיסטוריה רבת הפנים ורבת התמורות, אך העקבית והחוורת על עצמה ברב-
גוניותה "בדמייך חי" ...

ובביתכם, בכאב נוקב חד, הנכם שומרים על חוטי החיים שנקפדו
וטווים אותם מחדש אל העבר, אל מה שהיה.

לפני 25 שנים כאשר בנכם אליאב נולד,

כך היה בן שנה ...

זאת אמר בן שלוש.

הנה, סיימם לימודיו בביב"ס "הס". לימודיו בביב"ס מקצוע ע"ש
יוהנה ז' בוטינסקי. התגייסתו לצה"ל.

שירותו בצננים – סירתה חרוב.

סיים שירותו לצה"ל רק לפני שנה, ודוקא עברו עליו ימי רעה,
במרדיים בבקעה.

ולמחרת יום היכיפוריים, מבלי לחייב לצו, רץ לאוֹתָה ייחידה בה

שירת.

ובצאתו מן הבית ובהיפרדתו, והוא כולם שפע חן. אור פניו
היפות, ראשו עטור התחלמים, תמייר גוף ויפה נפש, ועיניו הצחחות. מרזו
התוסס. כל תכונתו ניבאו לו – כי לאושר נוצר. אך גורלו של אדם,
מי יודע?

וכך ראייהם אותו בצאתו אל הקרב, ממנה לא חזר.

ב-24 באוקטובר נפל.

משפחה עניא השכלה והאבלה,

בנכם נטמן בכברת הארץ אשר ידעה את ילדותו הרוננת ונעוורי
הבותחים. ועוד שרידי טל ילדות בבלוריתו, ובלבו בטחון עצמי,
כו בתה ה ש לה בת. ובנשיקה – הוסרה ממנה ילדותו.

דמותו, נפשו ונשמו – הקדיש לעם ולמולדה.

לא נשאר אלא להרכין ראש, בפניהם הורים שכולים ואבלים

ובפני אש היגון המהבהבת בעניהם, והכאב שבלבבם.

לא קרבן שוא בנכם.

בעל הנחות ינוחם. ובזכותם של קדושים וטהורים, יעבור העם

משערי יגון לשערי ישועה, נצחון ושלום נצח.

יעקב ווינר

16.11.1973

א ל י א ב

גבוה משכמו ומעלה
שחום עור וחיכיבני
א ל י א ב !

קול ערבי, הומו ר שופע
מלא העזה - צב חן!
א ל י א ב .

עד אמש הייתה נעדך
עתה - איןך יותר.
ובאשר על הייעדרותך שמעתי
בכה לבי - ועיני נחלי דמעות
ואולי... חשתי, בטרם עת במוחך.
א ל י א ב .

ועתה, כאשר בישרו נפילתך
לא נותרו بي דמעות לבכותך
ורק הכאב נמסך בדם עורקי
א ל י א ב .
אני שואלת - למה נפלת.
כוי רבי מ - כמוך
וכו לם - בודאי ידעו למה...
אך קשה להשלים עם העובדה
שאת חיוךך, לעד אחמייך.

לזכרו של עניא אליאב,
סמל בצדננים שנפל בסואץ
כתב ע"י: מאור תמר

ועוד קטעי מכתב ...

אליאב היה קרן אור שהישראל סביבו בדיחות דעת, להרים את המoral
אף בימים קשים ...

זכור לי איך היה בז למות, איך היה נהגה מן הנוף ומעבר בצורה
מרתקת את חוויותיו אלינו.

... רצת בעצם יום הcipורים, לא הייתה לך הסבלנות לחכות.
כה נחפות אליאב.

ל א ?   ל א ?

* * *

אליאב שחי בנו

קשה לכתוב על אליאב, שהוא החיים בהתגלמותם.
כל היקר שאיננו עמנו יותר, המלים איןן באות - והיד מאובנת.
אליאב, היה מסוג האנשים שמקירנים מתוכם את החיים.
פשוט, לא ייתכן שאיננו עוד ... .

עדין עומדת נגד עינינו, דמותו התמרה, פניו המחיכים, גבותיו
העבות שמתחתן עיניהם מבrikות, המביעות בטחון, בריאות, און וחינניות נערם.
תמיד שאך לעוזר, לבדוק את כולם. באם זה תינוק, או בא בימים,
מכולם הוא הצלייח להעלות חזק לבבי.

זכורים לנו סופי שבוע שהיה מלחה אתנו בכנרת. הבית היה רועש
מצחוק ושירה. השכנים היו אומרים לנו, אליאב בא, נכון ?
כולנו היינו גאים בו, כבן משפחתנו.

לא עובר يوم, מבליל להזכיר את שמו. הוא מופיע בחלומותינו, ואומר:
כנראה קرتה טעות... אני בריאות ושלם.
ולאחר זאת... לפקו עינים, לדעת את המצויאות המרה ולהתפרק.
אין זאת - שמכרחים להיות חזקים.

עםכם בכאב,
אסנת והמשפחה

15.3.74

מושב בקעתה, בקעת הירדן.

למשפחה עניא, שלום!

היום, לאחר הרבה ימים של תקווה, שואלי הכל בגדר שמוועה,
מצאנו את שמו של אליאב זיל, בין הנופלים.

אנחנו, מספר משפחות שהכרנו את אליאב ביום עובודתו במושב לפני
פחות משנה והתקשרנו אליו בכל מאודנו, מרגשים ששכלנו חבר יקר.
עבוננו היה אליאב מצחית שמחת החיים. בקרבתו תמיד שאבנו עידוד, אהבנו
לשכת סביבו, לשמע את החיקויים והבדיקות, וכਮובן את השירים אשר עד
היום - מזכירים לנו את אליאב.

איפלו הילדים שם בגיל הגן, מזכירים מדי פעם בפעם את התעלולים
שאליאב שעשע בהם אותם, ואת הטרקטור הצהוב שהוא מעמיד מדי שבת ליד
ביתו של יلد אחר.

אליאב זכרונו לברכה, ישאר חקוק בלבנו תמיד!

אתכם ביגונכם,
משפחות: כספי, מנטל, מליח,
דוגמא, כהן, מגדי.

* * *

לתרמה היקרה שלום רב,

עד אثمול, כאשר ראייתי את החוברת, ובה הופיע שמו של אליאב
היקר זיל, לא האמנתי ולא רציתי להאמין.

השליתי את עצמי, אולי בטעות נשתרבב השם, ואולי י חוזר, עוד يوم,
עוד שבוע ואולי בעוד חודש...

למגינת לב כולם, נוצר עליינו מושגים להשלים עם אבדן בן יקר, חבר,
שכן, ידיד מקסים שככלו היה שופע עליזות, שירה, זמרה וחדוה.

כמה שהוא חסר בשיכוך. תמיד כשהייתי אצל הווי הופיע ואמר,
סגולה, הבה נעשה דואט, ונשירה ייחד.

אווי! איזה אסן!

לבי בוכה עלי, באין יכולות וכוח וهمישין.

תרמה, סעדיה והאחים היקרים, מי יתן ולא תדעו דברה עוד!

חזקו ואמצו!
MSGOLAH HLOVI, חולון.

12.3.74

שָׁנָה אַחֲרֵי . . .

( ) עִם חֲתִימַת קֹבֶץ הַזְּכָרוֹן

הווריו, המשפחה, חבריו, ידידי וሞקירים זכרו נשארו עם דמותו
הבלתי נשכח.

כך ראו אותו בחים, כפי שדמותו משתקפת מתמונה זו.
זהי הבהעה החיצונית שלו.
ברוחב לבו, במאור פנים.

מתנת חייו נמשכה רק $23\frac{1}{2}$ אביבים. מהן 4 שנים כחיל בצבא הגנה
 לישראל, וכשלעצמם לא הספיק ליהנות מעולמו של הקב"ה.
רק בראשית פסיותו, לקרת חיים חדשים, כולם זהר ושמחה, צופה
לעתיד ורוד. קורן מאושר, כולם רינה וחדווה, והנה במאצע עד לבו מלכת.
עומק, עמוק בנבכי הנפשות הקרובות והמיותמות חרotta דמותו הנعلا
ורוחו הנשגבת.
קובץ זה לזכרו, השורות ברצף כתובן, יצוקות דם. על אליאב שהיה
ואיננו.

כל אותן חוליה בשרשרא יסורי המשפחה, אימים כבדי נוע קצבן.
אכן, כל הדברים שנאמרו, הכל שנכתב, חיורים, כשהם נוגעים
לאבדן בן יקר.
אם אף נחת ונמצא את המלים הנמלצות והנסგבות ביותר בשפטנו לא
נוכל למצוא את גודל הכאב והיגון.
הכאב, היתמות, דבקו במשפחה והולכים אחריה כצל.

אליאב היד, ינוח במנוחת עולמים, וזכרו ינוzn בלבבות. אך האמא,
האבא, האחים אינם שביהם למנוחתם השלימה.
עם כל בוקר ותיה זהה שעת הז:right; רצחתה ביוther, ספוגה זמירת
צפרים, חולפת ענונה בלתי נראית ומקדרה את אור היום.
ל נ ח מ ?

מי ימצא את הביטוי, שבו אפשר לבטא מה שתרחש בלב המשפחה
השרואה בצער ובכאב על אבדן אישון עיניה, ולומר, הינחמו! התאוששו!

קובץ זה, לזכר אליאב ה"ד, כאשר בני המשפחה, ידידי, חבריו העלו לזכרו קויים. כאשר קו הטרף לקו ותמונה אל תמונה התהברה, כאשר השלחן במחנות חיו הקצרים, חוליה אחרי חוליה, אנו רואים את גבורתו הנפשית של אליאב ה"ד, וחוקקים הרישומים עליו - בעט שותת דם.

צפה הדמות הנعلاה של אליאב, כגיבור, פורץ, מגין בכוח הזורע ובנפש סוערה עם הנשך ביד. במסירות ודבקות במטרה, עם תוכנה נפשית, סגולות אדם גם מבחינת האומץ שהיא לו. מבחינת הביטחון שתמיד הרגיש בקרבו. עוד מציערתו טיפח בקרבו, סגולה נפשית, לעמוד בסלע איתן בפני כל אויב, ולגלות בנפשו פנימה גבורה.

כל פרט בחיה אליאב, כל נימות הלב שהמה, כולם יצטרפו לאגדת חידה, מגילת סתרים שנחבה מימים, וspark עתה עולה ומתרוממת לפנינו בכל זהרה וטהרתה.

אליאב, ה"ד, הקרבן העולה למען עם ישראל וקדושת ישראל, בימי חייו הקצרים - הוכתר בזיוו של אורחה. הוא הראה את כל חיותו הפנימית. مثل, לכוכב הנופל מרומי שמיים, ובטרם יפול, אוזר את כל כוחו, הפעם יבריך ויאיר יותר מהרגלו, יקסים עין כל רואיו על פני רקיע שמיים וייעלם לעד.

שָׁבַת ?

האמנם חלפה כבר שנה?

הלא רק תמול היה הדבר.

הלא הכאב נוקב וחד כמו איז ?

הלא הרגשת יאוש ואין אונים לא פגה כלל, והיא עמוקה.

יד ענו, אין נצח בחיים. אך ידענו, כל עוד אליאב היה עמו היה נצח בחינו. ועתהrial נסתלק ואיננו עוד.

אבל, אליאב, נשאר עמו לבב, בכל מקום, בכל עת, לנצח.

יהא זכרו ברוך וمبرוך !

... באלם האבות וצעקה האמהות אנחנו מבקשים מאלוהי הרחמים

אלוהי הצבאות, דיא מספיק.

אנא, לא עוד !

